

KAMČIATKOS SRI-TIS. „Kultušnyj“ traulerio įgula pirmoji Kamčiatkos verslovi-
nio laivyno komjau-
nimo-jaunimo laivų įgu-
lų tarpe įvykdė mel-
nų planą, sugavusi
daugiau 14 tūkstan-
čių centnerių žuvies.

Į kolektyvo darbo
sėkmę didelį indėlį
įnešė laivo mašinų
skyriaus komanda,
kuri didžiausią dalį
remonto darbų atlieka
betarpiškai jūroje.

Nuotraukoje:
„Kultušnyj“ komjau-
nimo-jaunimo traule-
rio vyresnysis me-
chanikas Viktoras
Solovjovas. (TASS).

Balglamos kultū daugiametės žolės

Jau 4 tonas daugiamečių
žolių sėklų prikūle Kimbar-
tiškių tarybinio ūkio dirban-
tieji. Ypač geras dobilų der-
lius gautas Tilžės skyriuje.
Iš atskirų sklypų čia buvo
prikulta po 3 cent dobilų
sėklų kiekvienam hektarui.

Be tilžiečių, jau užbaigė
kultū dobilus Stačūnų sky-
riaus kūrėjai.

Mechanizatoriai Zeroms-
kis ir Jakutis dabar kulia
daugiametės žolės Liaudėnų
ir Kimbartiškių skyriuose.

Kimbartiškiečiai jau ap-
aičiavo, kiek laukų galės
apsėti turimomis daugiame-
čių žolių sėklomis. 5,5—6 to-
nų sėklų, kurios netrukus
atsidurs svirnuose, užteks,
kad dobillenos ir kultūrinės
ganyklos nusidriektų 300
hektarų sklypuose.

E. SVENCIONIS

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1959 m.

lapkričio

17

ANTRADIENIS
Nr. 136(1866)

Kaina 15 kap.

SEKTI PIRMŪNŲ PAVYZDŽIU!

TRIJŲ LENKTYNIAUJANČIŲŲ RAJONŲ GYVULININKYSTĖS PRODUKTŲ
GAMYBOS REZULTATAI PER S. M. 10 MĖNESIŲ

	Glubokojė Zarasai	Dūkštas	paros priesvorio priaugimą, Glubokojiečiai, įgyvendinę šį pažangų kiaulių penėjimo metodą, numato kiekvienam ariamos žemės hektarui nupenėti po vieną bekoną.
Gauta pieno 100 ha žemės naudmenų (cent)	225,6	124,2	94,0
Primelžta pieno iš kiekvienos karvės (kg)	2113,0	1709,0	1518,0
Gauta mėsos 100 ha žemės naudmenų (cent)	45,1	24,3	18,8
tame skaičiuje kiaulienos 100 ha arimų (cent)	29,9	20,6	17,2

Jau įprasta matyti kaimynus iš Baltarusijos žengiančius lenktyniaujančių rajonų priešakyje. Neseniai mus pasiekė nauja žinia: socialistiniame lenktyniau-
vime spalio garbei Glubokojės rajono kolūkiečiai užėmė pirmąją vietą Baltarusijoje pagal žemės ūkio produktų gamybą.

Glubokojiečiai metinius įsipareigojimus pieno gamyboje įvykdė 88,8 proc., mėsos gamyboje — 79 proc. Jei pagal pirmąjį rodiklį mūsų kolūkiai vykdant įsipareigojimus nuo baltarusių neatsilieka, tai mėsos mūsų artelėse pagaminta vos pusė įsipareigojimo kiekio. Kaimynai pilni ryžto ne tik įvykdyti, bet ir viršyti prisiimtus įsipareigojimus visų gyvulininkystės produktų gamyboje. Pirmieji savo duotąjį žodį įvykdė Mičiurino vardo kolūkio gyvulių augin-
tojai, pagaminę kiekvienam 100 ha naudmenų po 252,1 cent pieno, esant metiniam įsipareigojimui 207,8 cent.

Sauniai dirba „17 rugsėjo“ kolūkio fermų darbuotojai. Jie prisiėmė aukštus įsipareigojimus — 100 ha žemės naudmenų pagaminti po 70 cent mėsos ir po tiek pat kiaulienos 100 ha arimų. Jų žodžiai nesiskiria nuo darbų. Per 10 mėnesių jie

pagamino po 61,3 cent mėsos 100 ha naudmenų, — dvigubai daugiau, negu pirmąją metų mėnesį. Mūsų rajono Čapajevovo vardo bei Zdanovo vardo artelės.

Būdingas baltarusių žemdirbių bruožas tas, kad jie ieško naujovių, kurios padėtų jiems gaminti daugiau ir pigesnių žemės ūkio produktų. Glubokojės rajono kolūkiečių delegacija neseniai lankėsi Briansko srities Klimovo rajono kolūkiuose, kur naudojamas kiaulių šėrimas žaliais nešutintais pašarais laikant jas laisvu-grupiniu būdu. Taip prižiūrint kiaules, daug kartų sumažėja darbo sąnaudos, o taip pat aptarnaujančių fermas darbuotojų skaičius, kiaulėms duodami natūralūs pašarai. Tai daug kartų sumažina kiaulienos centnerio savikainą, padidina kiaulių

	„PERAMOGA“	„LENINO ATMINIMO“
Gauta pieno 100 ha žemės naudmenų (cent)	326,3	241,7
Primelžta iš kiekvienos karvės (kg)	2654,9	2337,0
Gauta mėsos 100 ha žemės naudmenų (cent)	52,1	32,4
tame skaičiuje kiaulienos 100 ha arimų (cent)	41,5	31,8

Pagal pieno išėgą 100 ha žemės naudmenų „Peramogos“ kolūkis pirmaujantis rajone. Stai ką apie jo laimėjimus rašo Glubokojės rajono laikraštis „Sciag kamunizma“ („Komunizmo vėliava“):

Pavyzdį to, kaip reikia vykdyti prisiimtus įsipareigojimus gaminant pieną, rodo „Peramogos“ pieno-prekinės fermos darbuotojai. Per dešimt šių metų mėnesių jo čia pagaminta po 326,3 centnerio. Šioje artelėje pasiekti didžiausi pieno išmilžiai iš kiekvienos karvės per spalio mėnesį — po 225 kilogramus.

Kame sėkmės priežastis? Gerame šėrime. Artelėje visą vasarą gyvuliai buvo šeriami žaliaisiais pašarais. Nuėmus žieminius kviečius ir rugius 30 ha plote buvo pasėtos avižos, kurios ir išaugo žaliajam pašarui melžiamoms karvėms, kas turėjo didelės reikšmės išmilžių pakilimui rudeniniu laikotarpiu.

Mūsų rajono kolūkiai tiek gyvulininkystės produktų gamybos padidimu, tiek jos savikainos sumažinimu rūpinasi silpnai. Visų pirma, neturint pakankamai patalpų kiaulių laikymui, artelės vadovai ir žemės ūkio specialistai nesirūpina šiaudinių namelių gamyba, gautus kolūkių fermose pašėlius atiduoda šerti kolūkiečiams. Tai, be abejo, pa-
brangina kiaulienos centnerius. Gaminamos produkcijos savikainą pa-
brangina ir tai, kad kiaulių šėrimui su-
naudojama daug pirktinių pašarų.

Taikant naujoves savo ūkiuose, reikia pasekti kaimynų pavyzdžiu. Iš to kolūkiai turės tik naudą. Neblogų laimėjimų vystant visuomeninę gyvulininkystę pasiekė ir lenktyniaujan-
tasis su mūsų rajono „Lenino atminimo“ artele „Peramogos“ kolūkis:

Norint įvykdyti prisiimtą įsipareigojimą pieno gamyboje, „Peramogos“ kolūkio stambiųjų raguočių fermos darbuotojams iki metų pabaigos reikia pagaminti dar po 37,7 cent 100 ha naudmenų, „Lenino atminimo“ kolūkio gyvulių augin-
tojų — po 28,3 cent. Tačiau nors mūsų kolūkiui reikia pagaminti mažiau pieno, artelės vadovams, fermų darbuotojams negalima nusiraminti ir palikti įsipareigojimų vykdymą savieigai. Juk turantiškiai iš kiekvienos karvės primelžia mažiau pieno.

Gyvulių žiemojimas — atsakingas laikotarpis gyvulininkystės darbuotojams. Tie kolūkiai, kurie pilnutinai neatremontavo patalpų, turi kuo skubiau atlikti šį darbą. Kiekviena pašarų sauja turi būti užpajamuota, tinkamai išsaugota, gerai paruošta šėrimui. Tik sėkmingai organizavus gyvulių žiemojimą, pakils jų produktyvumas, bus pagaminta daugiau produktų antraisiais septynmečio metais.

Namų ūkio agronomus ruošia Antalieptės žemės ūkio technikumai. Čia mokosi 63 merginos, baigusios vidurines mokyklas. Per pustrėčių metų būsimosios namų ūkio agronomės mokysis pedagogikos, prekių mokslo, virti, kepti, austi.

Daug laiko merginos skiria praktiniams darbams. Technikume įrengti kabinetai. Vasaros metu mokslėivės mokomajame technikumų ūkyje augina įvairių rūšių gėles, daržoves. Jos atlieka praktišką vaikų darželiuose, lopšeliuose, valgyklose ir kt.

Įsigijusios specialybę, merginos dirbs kolūkių ir tarybinių

ūkių vaikų darželiuose, valgyklose, ruoš kolūkiečiams seminarus ir kursus įvairiais namų ūkio klausimais, o taip pat dėstys namų ruošą vidurinėse mokyklose.

Nuotraukoje: moksleivė Onutė Augulytė audžia tautinę juostą. (ELTA).

MŪSŲ TURTAS

Šįmet mūsų kolūkyje neblogai užderėjo linai 80 hektarų plote. Šį derlių pardavus valstybei, kolūkis tikisi gauti apie pusę milijono rublių pajamų.

Pernai mūsų laukuose linai užėmė 67 hektarų plotą, bet pajamų tegavome 242.731 rublį. Mat, derlius buvo mažokas.

Šįmet ne tik didesnį plotą linais užsėjome, bet ir geriau juos prižiūrėjome, stengėmės geresnį derlių gauti. Ir tai mums pavyko.

Zemė linams buvo parinkta iš rudens: dobillena ir apie 10 ha plėšinių žemių. Visos žemės buvo išrudens kruopščiai suartos. Pavasarį dirvų neperarinėjome, tik sudiskavome ir pasėjome linus. Penktoji brigada 5 ha dirvų perarė prieš sėdama, bet, kaip vėliau paaiškėjo, tai neduoda jokios naudos.

Pasėlius tręšėme zuperiu ir salietra. Zuperio davėme j hektarą 130—140 kg, o salietros 100—120 kg.

Vėliau didesnę dalį pasėlių apdulkinome heksachloranu ir piktžolėtus plotus nuravėjome.

Pirmą kartą kolūkio istorijoje linus nuėmėme ir apdorojome derlių mechanizuo-
tai. Kolūkis turi dvi linų raunamąsias LT-7 ir vieną sudėtingą kuliąmąją MLS-2,5, kuri kartu karšia ir kulia. Mechanizacijos pritaikymas atpalaidavo daug darbo rankų ir žymiai paspartino derliaus nuėmimo darbus.

Linų nuėmimo ir kūlimo

darbuose puikiai pasidarbovo mechanizatoriai Čižas, Leipus, Perevalovas, Ivano-
vas ir kiti. Gerai dirbo ir kolūkiečiai: II brigados grandininkas B. Stankevičius, A. Kasakovskaja, A. Sileikienė, I brigados grandininkas A. Bucevičius, A. Radzevičiūtė, Miliauskas, Bernotas ir kt.

Norėdami greičiau sutvarkyti linus, mes taikome papildomą apmokėjimą linininkystėje dirbantiems žmonėms. Brigados, gaunančios didžiausius linų derlius, gauna ir didžiausią papildomą uždarbį. Stai, pernai V brigadai net po 6 rublius už darbadienį išėdavo papildomo apmokėjimo. O blogiausia sudorojusi linus brigada net už darbadienius mažiau gauna.

Esant tokiam apmokėjimo sistemai nė vieno pėdo linų nelieka dirvose, o ir kolūkiečiai patenkinti — gerai uždirba.

Šiomis dienomis jau pristatėme valstybei visus sėmenis, už kuriuos gavome 250.000 rublių, ir pradėjome pristatinti šiaudelius. Sėmenų gavome po 3 cent iš ha, ne mažiau ir šiaudelių, perskaičiavus į pluoštą.

Atteityje stengsimės dar labiau plėsti linų pasėlių raunamąsias LT-7 ir vieną sudėtingą kuliąmąją MLS-2,5, kuri kartu karšia ir kulia. Mechanizacijos pritaikymas atpalaidavo daug darbo rankų ir žymiai paspartino derliaus nuėmimo darbus.

Ne veltui mūsų kolūkio žmonės sako: —Linai—tai mūsų duona, mūsų turtas.

Albinas Kazlauskas
Zdanovo vardo kolūkio agronomas

Bekonai valstybei

Ne vieną dešimtį bekonų Ypatingai gražūs bekonai, šiais metais pardavė valstybei P. Cvirkos vardo žemės ūkio artelės kolūkiečiai. Kiekvieną mėnesį iš kiaulių fermos išvyksta automašinos su bekonais. Šiomis dienomis į Zarasų mėsos paruošų kontorą pristatyta dar 11 bekonų. Beveik visi jie yra kolūkiečių išauginti.

Kiekvieną mėnesį iš kiaulių fermos išvyksta automašinos su bekonais. Šiomis dienomis į Zarasų mėsos paruošų kontorą pristatyta dar 11 bekonų. Beveik visi jie yra kolūkiečių išauginti.

Iki metų pabaigos numatoma parduoti valstybei dar apie 80 bekonų.

V. Neverauskaitė
kolūkio sąskaitininkė

PIRMASIS VISASĄJUNGINIS ŽURNALISTŲ SUVAŽIAVIMAS

Maskvoje, Sąjungos namų Kolonų salėje, lapkričio 12—14 d. d. įvyko pirmasis Visasąjunginis žurnalistų suvažiavimas. Jo darbe dalyvavo daugiau kaip 700 delegatų.

Stovėdami, audringais plojimais suvažiavimo delegatai sutiko prezidiume pasirodžiusius draugus L. Brežnevą, J. Furceva, N. Chruščiovą, N. Ignatovą, A. Kirilčenko, F. Kozlovą, O. Kuusinena, A. Mikojaną, N. Muchitdinovą, M. Suslovą, K. Vorosilovą, P. Pospielovą.

Suvažiavimas atidarytas. Tribūnoje — Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komiteto Prezidiumo narys, TSKP CK sekretorius M. Suslovas. Jis skaito TSKP Centro Komiteto sveikinimą žurnalistų suvažiavimui.

Pranešimą apie organizacinio biuro darbą ir TSRS Žurnalistų sąjungos uždavinius padarė organizacinio biuro narys, „Pravdos“ laikraščio vyriausiasis redaktorius P. Satiukovas.

Po ilgų diskusijų buvo išrinkta TSRS Žurnalistų sąjungos valdyba, kuri Kremliuje surengė priėmimą šios naujos kūrybinės organizacijos įsteigimo garbei.

(TASS-ELTA).

TARYBINĖ STATYBA

Kaip dirba mūsų Tarybos nuolatinė žemės ūkio komisija

Ketvirtus metus dirbu apylinkės Taryboje, ir per tą laiką įsitikinau, kad nuolatinės komisijos — rimtas apylinkės Tarybos pagalbininkas. Ypač tą galime pasakyti mes, imbradiškiai, apie žemės ūkio komisiją, kuriai vadovauja vietos kultūros namų direktorius J. Denofas. Drg. Denofas su aktyviais komisijos nariais M. Vilkausku ir M. Mažeika ne kartą iškėlė rimtus trūkumus kolūkinėje gamyboje, jos organizavime, padėjo juos pašalinti. Pagal žemės ūkio komisijos pasiūlymus net buvo šaukiami tarybos posėdžiai, kur klausimus ruošdavo drg. Denofas arba kiti komisijos nariai.

Nuolatinė žemės ūkio komisija dirba pagal iš anksto nustatytą planą, kurį numato jie patys, o patvirtina apylinkės Taryba. Planai susistatomi kas ketvirtį. Į juos įtraukiami svarbiausi laikotarpio klausimai. Pavyzdžiui, šiais metais buvo užplanuota ir komisija domėjosi kukurūzų priežiūra „Pirmūno“ artelėje, kaip kolūkyje auginami ir atpenimi bekonai, komisijos nariai užplanavo ir patikrino visuomeninius pašarus, kaip vyksta artelėje dirbtinis galvijų apseklinimas ir pan.

Kiekvienu komisijos paliestu klausimu buvo duoti apylinkės Tarybai, kolūkio valdybai arba brigadininkams ir fermų vedėjams vertingi patarimai, pasiūlymai. Štai, neseniai žemės ūkio komisija signalizavo tarybai apie netvarką kiaulių fermoje. Viena komisija nebebuvo pajėgi pašalinti tą netvarką. Bet Denofas su kitais mūsų aktyvistais rankų nenuleido. Pokalbis apie blogą kiaulių priežiūrą buvo perkeltas į apylinkės Tarybos sesiją, kurioje dalyvavo gyvulininkystės darbuotojai. Toje sesijoje kai kam kliuvo už nerangumą, kai kam už apsileidimą, ir po to reikalai ėmė gerėti. Bekonų šėrimas sutvarkytas, pagerinta jų priežiūra. Tačiau Denofas ir po sesijos dažnas svečias fermoje. Ne paslaptis, kad dar dažnai geri nutarimai neišeina iš posėdžių salės. O mūsų komisija to nemėgsta. Nutarei — įvykdyk.

„Pirmūno“ žemės ūkio artelėje dar pasitaiko visuomeninio turto grobstymo, iššvaistymo, pasėlių nuganyimo faktų. Prieš juos irgi kovoja žemės ūkio nuolatinės komisijos nariai. Apylinkės Taryba nubaudė ne vieną artelės narį, kurio galvijai ar avys ganėsi žiemkenčiuose. Aktus apie tuos nuganymus mums pristato ši komisija, jeigu to nepastebėjo patys apylinkės ar kolūkio valdybos darbuotojai.

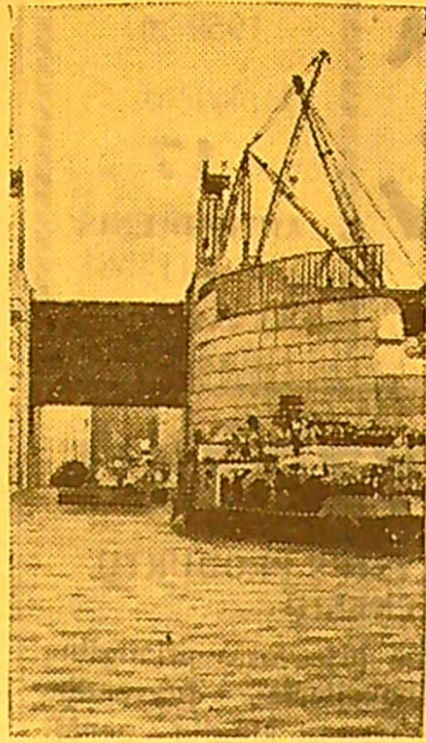
Mes dažnai sakome: jeigu visos nuolatinės komisijos, — o jų turime keturias, — dirbtų kaip žemės ūkio, apylinkės Taryba būtų viena pirmaujančių rajone. Deja, kitos komisijos dar dirba paviršutiniškai. Pavyzdžiui, iki šiol niekuo konkrečiai tarybai nepadėjo kelių tiesimo komisija ir jos pirmininkas drg. Zilys. Cia stambus minusas mūsų darbe, ir iš to turime padaryti atitinkamas išvadas, ypač dabar, kai nuolatinė komisijų parama akivaizdi.

O. Bakutyė
Imbrado apylinkės Tarybos sekretorė

15 kultūros universitetų

KAUNAS. Šiuo metu Jos pirmininku išrinktas mieste kultūros universitetui Lietuvos KP miesto komiteto agitacijos ir propagandos skyriaus vedėjas A. Umbrasas. Į tarybą taip pat įeina rašytojas V. Bubnys, dailininkas J. Vaičys, muzikinio teatro direktorius V. Varčikas, respublikinės klinikinės ligoninės vyr. gydytojas P. Jašinskas ir kiti — iš viso 15 žmonių. Tarybos nariai tikrins ir koordinuos kultūros universitetų bei lektorijų darbą, sudarys mokymosi planus, vadovaus atskirų ratelių užsiėmimams.

Sudaryta miesto kultūros universitetų centrinė taryba.

UKRAINOS TSR. Kremeniūgo HES statybininkų kolektyvas garbingai ištesėjo savo žodį: anksčiau numatyto laiko pastatytas ir laikinai atiduotas eksploatacijai Kremeniūgo elektromazgo laivybinis šliuzas.

Nuotraukoje: Dniepro flotilijos upiniai laivai išplaukia iš laivybinio šliuzo kameros.

G. Veruškinio nuotr. (TASS).

KELTI TĖVŲ KOMITETŲ ATSAKOMYBĖ

Stebint pamokas vienoje rajono mokykloje, teko pamatyti tokį faktą: sėdi sau mokiniams, visai nesiklausydamas, ką mokytoja aiškina. Si, pastebėjusi tokį dalyką, perspėjo berniuką, Bet neilgai veikė tas perspėjimas.

Kalbantis su mokytoja, paaiškėjo, kad berniukas neteisingai auklėjamas namuose: tėvai, norėdami, kad jis geriau mokytųsi, prižada jam nupirkti tai peiliuką, tai net dviratį. Kol laukia pažadėtos dovanos, vaikas mokosi, paskui vėl apsileidžia.

— Kiek kalbėjau su tėvais apie tokį auklėjimo žalingumą, — nieko nepadedą, — skundžiasi mokytoja.

Matyt, tikrai nepadedą, nes vaikas mokosi trečioje klasėje bene ketvirtus metus.

Toks faktas, kai dėl neteisingo auklėjimo šeimoje vai-

sėdyje buvo apsvarstyti tėvai, nenorintieji leisti savo vaikų į mokyklą, ir pan. Tačiau tokių pavyzdžių dar labai maža. Visuotinis mokymas vis dar sukraunamas vien ant klasės vadovo ir mokyklos vadovo pečių, na, dar šiek tiek prisideda ir apylinkės Taryba. Tėvų komitetai gi tebėra daug kur nuošaly.

Dar blogesnė padėtis su tėvų komitetų parama mokyklai mokomajame — auklėjamajame darbe. Beveik niekur nesurasime, kad tėvų komiteto nariai ateitų į mokyklą ir pasidomėtų, koks gi bus šį trimestrą pažangumas, kas naujo mokyklos būrelių darbe, ar viskas tvarkoje su moksleivių drausme. Pasitaiko ir dar blogesnių faktų, kaip, pvz., šiais metais Girsų septynmetėje mokykloje, kada kai kurie tėvų komiteto nariai, neįsigilinę į padėtį, nepabuvoję mokykloje, pasidavė atsilikusių žmonių nuotakoms, pradėjo gniauzti mokyklos gerą iniciatyvą kojojant už tvarką ir švarą.

Didelė kaltės dalis dėl tėvų komitetų neveiklumo atitenka pačioms mokykloms. Jos mažai dirba su tėvų komitetais, ne visada įtraukia juos į savo vykdomas priemones, neapsvarsto kartu su jais visų mokyklos darbo naujovių. O tų naujovių pastaruoju metu itin daug. Ypač tai liečia darbinį vaikų auklėjimą. Ne paslaptis, kad dalies tėvų tarpe tebevyrauja nuomonė, kad tie, kurie mokosi mokykloje, nebeprivalo dirbti fizinio darbo, kreiva akimi žiūri į savitvarką mokykloje. Mokyklai vienai, be tėvų komiteto paramos, sunku kovoti prieš tokias nuotaikas. Tėvų komitetai čia gali daug padėti, pakalbėdami su klaidingai galvojančiais tėvais individualiai, susirinkimuose. Bet tam juos reikia paruošti. Į komitetų darbo dienvartę tektų įtraukti klausimą — supažindinti su visuomenei naudingo darbo programa, įtraukti juos į vaikų darbų parodėlių organizavimą.

Už naujų uždavinių, keliamų mokyklai, įgyvendinimą tam tikra dalimi turi atsakyti ir tėvų komitetas, kaip patariamasis organas. Dėl to reikia jį įtraukti ne tik sprendžiant ūkinius uždavinius, bet ir įgyvendinant visuotinį mokymą, vedant tėvų tarpe pedagoginę propagandą už teisingą jaunosios kartos auklėjimą.

V. Juršlenė
liaudies švietimo skyriaus inspektorius

RELIGINĖ MORALĖ

AR JI REIKALINGA MŪSŲ ŽMONĖMS?

Mūsų laikraščio skaitytoja B. rašo: „Nesu per daug religinga ir net abejoju dievo buvimu. Bet man atrodo, kad religinė moralė mažai kuo skiriasi nuo komunistinės dorovės normų. Todėl ją laikau priimtina. Bažnyčios skelbiami įstatymai tikintiesiems skatina juos būti teisingais, gerais, elgtis mandagiai ir kultūringai, gerbti vyresnius ir pan. Atsakomybė prieš dievą sulaiko tikinčius nuo blogų poelgių ir nusikaltimų“.

Argi galima sutikti su šio laiško mintimis? Argi šio laiško mintimis? Argi turi ką nors bendro religinė ir komunistinė moralės? Teologai skaito, kad moralės normos, skelbiamos „šventosiose knygos“, yra amžinos, nepakeičiamos, vienodos visiems laikams, visiems žmonėms, nepriklausomai nuo jų klasinės padėties. Bet kaip tada suprasti, pavyzdžiui, moters klausimą? Tarybų Sąjungoje moterys turi lygias teises su vyrais. O daugelyje biblijos vietų galima rasti mintis: „moteris turi bijoti savo vyro“, „moteris yra priklausoma velniui“. Pagaliau, plačiai žinomas biblijinis mokymas: „Jeigu nuodėmę sako tavo liežuvis — ištrauk jį, jeigu bloga daro tavo ranka — nukirsk ją, jeigu tavo gundo tavo artimo mo-

teris — liepk ją varyti už miesto ir užmušti akmenimis“. Vien dėl to, jeigu koks lovelasas nusižiūrėjo niekuo dėtą moterį, ji turi būti nubaudžiama. Ne, mūsų visuomenė su tuo niekuomet nesutiks.

Paimkime dar antrą pavyzdį. Dabartiniai pravoslavų (o reikia pasakyti, ir katalikų) veikėjai, norėdami eiti koją kojon su tarybine tikrove, sako: „Krikščionybė nušviečia darbą kaip visuomeninio ir asmeninio gyvenimo pagrindinį įstatymą“. Atrodo, kad tai niekuo nesiskiria nuo komunistinių pažiūrų. Bet ar šių dienų krikščionybė atsisakė nuo katekizmo, kuriame mokoma, jog dievas priverstė žmones dirbti už Adomo ir levos nuodėmės? Argi religija atsisakė nuo rojaus — amžino neveiklumo? Išėina, kad darbas vertinamas pra-keikimu, kurį žmonės turi nešti „šioje ašarų pakalnėje“.

Visiškai komentary nereiškalingi Augustino Palaimintojo (354—430 m. m.) žodžiai: „Viešpats davė vergiją šiame pasaulyje, kaip bausmę už nuodėmes. Todėl kova prieš vergiją yra tolygi bandymui eiti prieš dievo valią“.

Kapitalistinėje visuomenėje, kur žmogus išnaudoja žmogų, darbas, iš tikrųjų, yra sunki našta. Iš čia ir religinis mokymas. Visai kita padėtis pas mus, kur žmonės dirba sau, savo kolektyvui. „Darbas tampa

gyvybiniu poreikiu milijonams žmonių socialistinėje visuomenėje“, — sako N. Chruščiovas.

Tiesa, religija moko „ne-užmušk“, „nesvetimotariauk“, „nevok“. Sie mokymai pagal savo esmę nėra blogi ir juos padiktavo pats gyvenimas. Bažnytininkai gi ne kartą juos iškraipė ir ligšiol iškraipė išnaudotojų ir imperialistų naudai. Bėlieka prisiminti popiežiaus laiminamus šimtmečius trukusius „kryžiaus žygius“ prieš Lietuvą — nuo Teutonų ordino iki Hitlerio kariaunos. Bėlieka prisiminti Vatikano agentų nužudytą ukrainiečių rašytoją J. Galaną. Pagaliau, mūsų skaitytojai susipažino ir su įvykiu Kašine, kuris irgi kalba pats už save.

Taigi, gyvenime religinė moralė niekuomet nedavė žmonijai gero.

Mūsų atsakymas skaitytojui būtų nepilnas, jeigu nepakalbėtume apie tai, kokius žmonių poelgius galima laikyti teisingais ir kokie smerktini. Bažnytininkai tvirtina, kad tik religija gali susidoroti su šiuo uždaviniu. Argi iš tikrųjų taip?

Pasinaudosime filosofijos mokslų kandidato G. L. Andriejevo pateikta medžiaga žurnalui „Nauka i žiznij“. Gero elgesio pavyzdžiu bažnytininkai, kaip reikia tikėtis, laiko patį dievą.

Bažnyčia daug moko apie dievo gailėstingumą, mielaširdiškumą, bet tuo pačiu žinome ir apie „dievo rūstybę“, apie neprotinę, neapgalvotą žiaurumą. Štai, pavyzdžiui, vieną kartą dievas sužinojęs, kad jo numylėtinis karalius Dovydas suvedžiojo savo pavaldinio Virsavijaus žmoną, o jį patį

NIKOLAJEVAS. Aktyviai ruošiasi Ukrainos literatūros ir meno dekadai Maskvoje statybininkų kultūros namų meno saviveiklos ratellai, kuriuose yra apie 500 žmonių. Operinė studija neseniai pradžiugino Nikolajevą žiūrovus nauju pastatymu — N. Arakso opera „Katerina“ pagal T. G. Ševčenkos to paties pavadinimo poemą.

Didžiulę programą ruošia bاندūristų ansamblis, kuriam vadovauja Nikolajevos nusipelnusio liaudies instrumentų ansamblio dirigentas Evgenijus Jeninās.

Nuotraukoje: bандūristų ansamblio dalyvės Natalija Poluškina (kairėje) ir Ala Osadžaja re- peticijos metu.

K. DUDČENKOS nuotr. (TASS).

KOVOSIME UŽ AUKŠTĄ DERLIŲ

Yra tokių dalykų, kuriais nepatikėsi, kol pats savo akimis neįsitikinsi. Taip buvo ir mūsų kolūkyje su kukurūzais. Retas kuris tikėjo, kad juos galima pas mus užauginti.

O šiandien duobėse rūgšta 500 tonų puikaus siloso. Net sunku įsivaizduoti, kaip dabar galėtum be jo išsi-
versti.

Šįmet gavome po 300 cent žalosios masės iš kiekvieno septyniolikos hektarų, o kitais metais kovosime už dar didesnę derlių ir didesnius plotus apsisime šia naudinga kultūra.

33 ha dobilių ir bulvių jau parinkta kukurūzams auginti. Brigadininkai J. Vadeiša, Br. Jakutis ir E. Jermolajevs eis kartu ir grandininkų pareigas. Jie galės geriau organizuoti darbą, jiems bus lengviau rasti bendrą kalbą su kolūkiečiais.

O kad derlius būtų dar didesnis negu šįmet, į laukus neužilgo išvažiuos traktoriai, vežantis į kukurūzams skirtą dirvą durpes ir mėšlą. Sumaišę juos ir dar pridėję fosforitmilčių bei kalio druskos, gausime gerą kompostą, kurio duosime po 40—50 tonų į hektarą.

Geriausiai padirbėjusius kukurūzų laukuose žmones premijuodavome po 75—50 rublių. Sekančiais metais kukurūzų augintojai, gavę didžiausius derlius, irgi gaus nemažas pinigines premijas. Tai paskatins juos dar geriau dirbti.

K. Ruseckas
„Tarybų Lietuvos“ kolūkio pirmininkas

RELIGINĖ MORALĖ AR JI REIKALINGA MŪSŲ ŽMONĖMS?

(Atkelta iš 2 psl.).

nugalabijo. „Aukščiausiasis“ griežtai nubaudė karalių, užmušdamas... kūdikį, gimusį nuo Virsavijaus. Ir tuo pačiu laiku, norėdamas paguosti Dovydą, viešpats jį apdovanojo antruoju sūnumi. Argi toks „aukščiausiojo“ elgesys gali mums būti pavyzdžiu?

Nepatinka tarybiniam žmonėms ir mitinio Kristaus mokymas mylėti savo priešus. Jeigu mūsų liaudis su tuo būtų sutikusi, tai vargu ar būtume sumušę fašizmą, ar beturėtume socialistinius iškovojimus, kuriais šiandien didžiuojamės? Istorija rodo, kad ir krikščioniškos valstybės, tame tarpe Vatikanas, labai toli nuo šio Kristaus „mokymo“.

Mes esame girdėję apie „šventuosius“ atsiskyrėlius, kurie troškino save ir badaudavo dykumose, stovėdavo ant stulpų, pusę amžiaus išbūdavo gandrulizdžiuose ir pan. Bet ar mes turėtume tiek daug fabriku, mašinų, didžiulius miestus ir kolūkines gyvenvietes, jeigu sektume šių „šventųjų“ pavyzdžiu?

Reikia pasakyti, kad patys „dievo žodžio“ skleidėjai nesilaiko savo skelbtų moralės įstatymų. Karalius Dovydas nusižengė ir svetimoteriaudamas, ir užmušdamas žmogų. Bet jį pralenkė pats „dešimties dievo įsakymų“ skleidėjas pranašas Mozė. Nugalėjęs medianitus, sako biblija, Mozė įsakė savo tautos karo vadams: „Užmuškite visus vaikus vyriškos giminės, ir visus moteris, pažinusius vyrą guolyje, užmuškite“. Panašių pavyz-

džių šventosiose knygose galima rasti daugybę. Ir todėl biblijiniai pamokymai skęsta pačių skleidėjų ir pranašų nedoros baloje.

Lieka aišku, kad sekti tokiomis idealais mes negalime. Tarybiniai žmonės turi savus herojus, kurie parodė didvyriškumą kovoje su mūsų Tėvynės priešais, kurie rodo darbo pavyzdžius sunkiausiuose ir atsakingiausiuose darbo baruose, kurių moralė mums artima ir sektinga.

Iš viso to, kas pasakota aukščiau, mes vaizdžiai matome, kokia iš tikrųjų yra bažnytinė moralė, jeigu į ją žiūrėsime plačiau, ne trumparegiškai nagrinėdami „10 dievo įsakymų“.

Beliaka išaiškinti viena: o gal vis dėlto religinė moralė sulauko tinkinčius nuo blogų poelgių arba „nuodėmių“?

Kai Adomą ir Ievą už jų pačių nuodėmės dievas išvarė iš rojaus, o žmonija buvo pasmerkta kentėti, pats „šventraštis“ pripažįsta, kad žmonės neliko paklusniais „aukščiausiajam“. Tada viešpats sukėlė pasaulinį tvaną, nuo kurio teišsigelbėjo tik pranašas Nojus su savo šeima. Bet ir tas nepadėjo. Žmonės ir toliau darė „nuodėmes“. Viešpačiui pririekė pasiųsti į žemę patį Kristų... Reiškia, net „visagalinčio“ daugkartiniai įsiikišimai nesulaikydavo žmonių nuo blogų poelgių.

Tą pripažįsta pati biblija. Pažiūrėkime į tikrovę. Argi religinė moralė sulaukė krikščioniškas fašistines Vokietijos ir Italijos vyriausybės nuo imperialistinių karų? Argi neatsirado kunigų, kurie vienoje rankoje laikė kryžių, o antroje revolverį? Ta proga prisiminkime buvusį Zarasų kunigą Steponavičių, kuris su dideliu pasitenkinimu stėjo vadovauti lietuviškiems nacionalistams hitlerinės okupacijos dienomis.

Ir šiandien Vakaruose susimetę karo kurstytojai žvangina ginklais, juos laimina kardinolas Spelmanas, ir religinė moralė, anaipol, neįkvepia jų atsisakyti savo kapitalų ir tarnauti taikos visame pasaulyje reikalui.

Nerodo teigiamos įtakos religinė dorovė tikintiesiems, gyvenantiems socia-

listinėje visuomenėje. Štai, faktai iš mūsų rajono gyvenimo.

Kiekvieną sekmadienį bažnyčia lanko „Lenino atminimo“ kolūkio narė Genuefa Uchrenovič. Tačiau gilus tikėjimas neapsaugo jos nuo pagundos grobstyti visuomeninį turtą. Ilgus metus Uchrenovič stėjo piestu, kad į artelės laukus nebūtų įsileisti kukurūzai. O kada kolūkiečiai, jos nepaklausę, išaugino gausų kukurūzų derlių, Uchrenovič staiga „įvertino“ šią kultūrą: ėmė grobstyti burbuoles ir šerti asmeninę karvutę.

Įdomu pažymėti, kad vaigys ir spekuliantai iš tikinčiųjų tarpo labiau bijo ne dievo, o milicijos pareigūnų, valdžios atstovų, kolūkio valdybos narių. Taip elgėsi, pavyzdžiui, „Aušros“ kolūkio narė Anastasija Matuševa, norėdama visuomeniniuose laukuose prisikasti sau bulvių. Kada „besidarbujančią“ Matuševą užtiko kolūkio pirmininkas, jinaį dievagojosi: „Viešpats girdi ir mato, kad bulvių su saviu neimu“. Ir tik tada Matuševa prisipažino kalta, kai pirmininkas surado paslėptas bulves. „Nėra tokios nuodėmės, kurios negalima išmesti pas dievą“, — sako šventikai. Tokios nuomonės, matyt, laikosi Matuševa, Uchrenovič ir kiti tikintieji, kurie nusikalsta prieš visuomenę.

Amoraliam žmogui, tame tarpe tikinčiųjų elgesiui užkerta kelią ne baimė prieš nesamą dievą, o atsakomybės jausmas prieš kitus žmones, prieš kolektyvą. Visuomenės nuomonė, kuri vadovaujasi komunistinės moralės normomis, pas mus yra didžiulė jėga, galinti ne tik sulaukyti žmogų nuo blogų poelgių, bet ir jį auklėti. Svarbų veiksnį doroviniame žmonių auklėjime pas mus atlieka ir valstybė, kurios įstatymai pagrįsti komunistinio gyvenimo principais.

Taigi, religinė moralė, kaip ją beaiškintų bažnytininkai, neturi nieko bendro su komunistine dorove, iš pagrindų yra priešinga socialistinei tikrovei ir jos reikalavimams. Todėl ji negali padėti auklėjant geriausius tarybinių žmonių savybes, būtinas statant komunistinę buitį, visuomenėje.

Reorganizuojamas žurnalas „Agitatoriaus bloknotas“

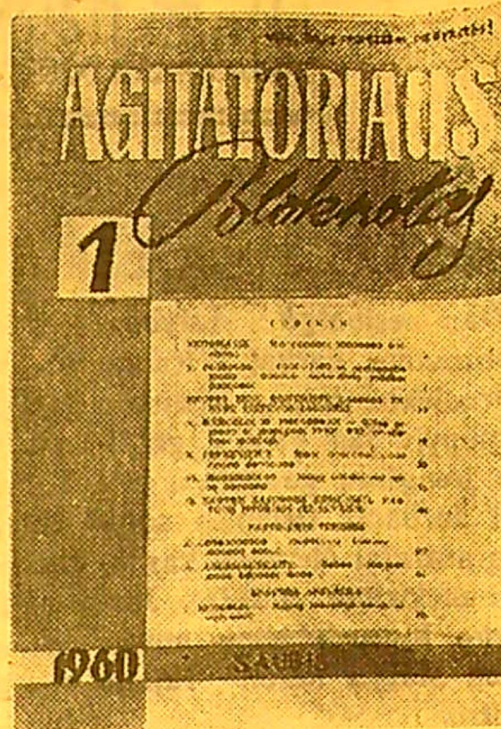
LKP Centro Komitetas nutarė reorganizuoti „Agitatoriaus bloknotą“. Nuo 1960 metų žurnalas išeis kartą per mėnesį, padidinto formato, lietuvių ir rusų kalbomis.

„Agitatoriaus bloknotas“ plačiai nušvies pramonės įmonių ir statybų, kolūkių ir tarybinių ūkių agitatorių kolektyvų ir atskirų agitatorių darbo patyrimą. Žurnalas spausdins išsamią medžiagą apie žymiausias datas mūsų šalies ir respublikos gyvenime,

pasakas apie uždavinius komunistinėje statyboje. Daug vietos bus skiriama tautų draugystės ir proletarinio internacionalizmo idėjoms propaguoti.

Agitatoriai ir propagandistai žurnale ras metodinių patarimų kaip gerinti masinių-politinių darbų, skaičius ir faktus apie socialistinės pramonės, žemės ūkio, kultūros vystymąsi. Jame taip pat bus spausdinama medžiaga iš Tarybų Sąjungos Komunistų partijos ir Lietuvos Komunistų partijos istorijos, mokslinėmis - ateistinėmis temomis, straipsniai iš liaudies demokratijos šalių gyvenimo, tarptautinės apžvalgos, informacinė bei kita medžiaga.

(ELTA).

Naujos knygos

J. AVYŽIUS. **Neklaužada Kastytė.** (Apsakymai). Jaun. mokyk. amž. vaikams. V., Valst. grož. lit. 1-kla. 1959. 52 p. su iliustr. 25.000 egz. Rb. 2,00.

VYTAUTAS DĖNAS. **Gandrai parskrido.** (Apsakymai). Jaun. mokykl. amž. vaikams. Iliustr. A. Vitulskio, V., Valst. grož. lit. 1-kla. 1959. 78 p. su iliustr. 15.000 egz. Rb. 3,80. Irišta.

R. KIPLINGAS. (anglų rašytojas). **Džiunglės.** (Romanai). Vid. mokykl. amž. vaikams. Vertė J. Čebanuskas, V., Valst. grož. lit. 1-kla. 1959. 272 p. su iliustr. 15.000 egz. Rb. 5,80. Irišta.

Profilaktiniai skiepimai ir jų reikšmė

Diena iš dienos mažėja susirgimų skaičius mūsų šalyje. Jau seniai likviduotos sunkios epideminės ligos. Tačiau dar pasitaiko vidurių šiltinės, dizenterijos, difterijos ir kitų infekcinių susirgimų atskiri židiniai. Su šiais susirgimais reikia griežtai kovoti. Tam yra visa eilė medicininių priemonių: gydymas, priešepideminiai priemonių pritaikymas, ir, svarbiausia, profilaktiniai skiepimai.

Ypač yra svarbu žinoti motinoms kūdikių ir vaikų iki 7 metų amžiaus skiepimo intervalus.

Nuo raupų skiepiami visi sveiki vaikai nuo 3 mėn. amžiaus, nežiūrint metų laikotarpio. Pakartotiniai skiepimai 4 metų amžiaus, nes nuo vieno paskiepimo atsparumas prieš tą ar kitą ligą pranyksta. Prieš difteriją skiepiami 2 kartus nuo

5—6 mėn. amžiaus, praleidžiant 45—60 dienų. Pakartotiniai skiepimai 6—9 mėn. amžiaus. Tačiau ir tai dar ne viskas. Dar kartą paskiepyti reikalinga 3—7 metų amžiaus. Prieš tuberkuliozę skiepiami 4 metų amžiaus, ligoninėje. Pakartotiniai skiepimai 2 metų amžiaus.

Skiepiant ir prisilaikant intervalų galima garantuoti, kad vaikai nesirgs šia ar kita infekcine liga.

Suaugę žmonės skiepiami polivakcina prieš vidurių šiltinę, paratifų, dizenteriją, cholera ir stabligę vieną kartą metuose. Todėl nereikia vengti skiepimo.

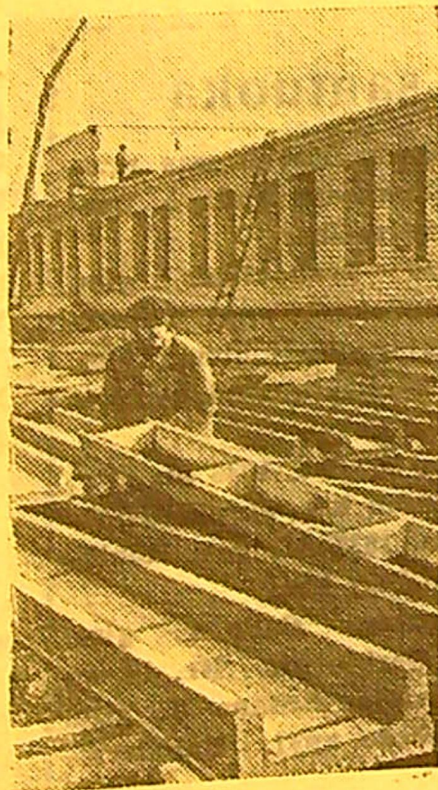
Profilaktiniai skiepimai turi atvesti prie galutinio infekcinių susirgimų likvidavimo mūsų šalyje.

J. Gogelis
Smalvų ambulatorijos vedėjas

Tarpkolūkinės statybinės organizacijos

LATVIJOS TSR. Šiais metais tarpkolūkinės statybinės organizacijos, sudarytos 40 žemės ūkio rajonų, atliks darbus beveik už 80 milijonų rublių — pusantro karto daugiau, kaip praėjusiais metais. Šios organizacijos naudoja didelių kiekiu statybinių mechanizmų, transporto priemonių, galingą gamybines - technines baze. Pavyzdžiui, metinis plytų gamyklų galingumas siekia iki 8 milijonų plytų, kalkių gamyklų — iki 5000 tonų kalkių. Dauguma turi savas medžio apdirbimo įmones, lentpiūves, aikštelės surenkamųjų gelžbetoninių konstrukcijų gamybai.

Liepojos rajone įkurta tarpkolūkinė organizacija, kuri pradėjo statybą Grobino kombinato, perdirbančio daržoves ir vaisius. Erglio ir Ventspilio rajonuose prasidėjo tarpkolūkiniai susivienijimai kraikinių durpių gamybai. Dobelės rajono kolūkiai „Džirkstele“, „Saulė“ ir

„Liesma“ drauge su valstybinėmis organizacijomis suorganizavo tarybą liaudies namų statybai. Kituose rajonuose drauge statomos mokyklos, klubai, sanatorijos, pionierių stovyklos.

Nuo t r a u k o j e: tarpkolūkinio konservų kombinato statyba Liepojos rajone.

S. DANILOVO nuotr. (TASS).

SKAITYTOJAI APIE KNYGAS

„Darbo žmonės visuomeninės tvarkos sargyboje“

Neseniai rusų kalba išėjo iš spaudos N. V. Dementjevo tokio pavadinimo brošiūra. Ji gera pagalbinė priemonė darbo žmonėms, dalyvaujantiems laisvanoriškose liaudies draugovėse visuomeninei tvarkai saugoti. Brošiūra supažindina skaitytoją su organizacinėmis šio darbo formomis, draugovių uždaviniais, jų ryšiais su partinėmis ir profsąjunginėmis organizacijomis.

N. V. Dementjevas. „Darbo žmonės visuomeninės tvarkos sargyboje“. Maskva, 1959.

TSKP CK ir TSRS Ministrų Tarybos 1959 m. kovo 4 d. nutarimas „Dėl šalies darbo žmonių dalyvavimo visuomeninės tvarkos saugojime“ yra naujas rūpinimosi liaudies interesais pasireiškimas, naujas politinio darbo žmonių aktyvumo ir saviveiksmiškumo pavyzdys. Siame dokumente, turinčiame didelę politinę reikšmę, pabrėžiama visuomenės, kaip darbo žmonių auklėtojo, vaidmuo. Kartu nutari-

me pažymimas stambus žingsnis pirmyn tarybinės demokratijos vystymesi, rodantis tikrą valdžios liaudiškumą.

Dabar sukurtų liaudies draugovių pirmtakais buvo darbininkų revoliucinės formiruotės, kurių gyvavimo istorija nuėjo į tolimą revoliucinę šalies praeitį.

Pirmieji ginkluotieji darbo žmonių būriai buvo sukurti dar 1905 metais, kada Rusijos darbininkų klasė, vadovaujama lenininės bolševikų partijos, kilo į kovą

prieš carizmą. Šie liaudies teisių ir interesų gynėjų būriai gavo ginkluotų draugovių arba darbo milicijos vardą.

Darbo milicija gynė gyventojus nuo caro policijos sauvalės, įvairaus plauko nusikaltėlių.

Didelį kovinį vaidmenį savo laiku suvaidino taip vadinamos milicijos rėmimo brigados. Tolešnis visuomeninės tvarkos stiprinimas Tarybų šalyje — visaliaudinis uždavinys, kuris bus sėkmingai išspręstas Komunistų partijai vadovaujant ir betarpiškai dalyvaujant tarybinei visuomenei.

A. Epfelis

TARYBŲ Lietuvoje

Čia bus antroji Nemuno kaskados HES

Dar nesibaigę statybos-montavimo darbai Kauno hidroelektrinėje, o Nemuno žemupyje jau girdisi grėžimo įrenginių gaudesys. Netoli Jurbarko tiriamos sąlygos antrajai Nemuno kaskados elektrinei statyti. Jurbarko hidroelektrinę numatoma statyti netoli rajono centro.

Tyrimo darbus atlieka Vissąjunginio instituto „Hidroenergoprojekt“ specialistai. Gruodžio mėnesį žvalgytojai perduos medžiagą naujos hidroelektrinės projektuotojams.

(ELTA).

Pensininko muziejuje — šimtmečių lobiai

Įdomų muziejų įrengė saziasto muziejuje yra 3000 egzempliorių senovinės literatūros. Čia yra daug retų leidinių, jų tarpe Konstantino Sirvydo knygos „Punktai sąkymų“ pirmasis leidinys, išspausdintas 1649 metais, Olševskio, J. Juškos knygos. Nemaža ir fotografuotų leidinių. Čia yra ir pirmųjų lietuviškų laikraščių „Aušra“, „Varpas“ komplektai. Muziejų puošia daug liaudies meistrų kūrinių.

J. Leonas domisi ne tik filatelija, bet ir numizmatika. Jo muziejuje daugiau kaip 2000 įvairiais amžiais Lietuvoje leistų monetų, o taip pat apie 6000 įvairių pasaulio valstybių banknotų.

Kolekcionieriaus - entu-

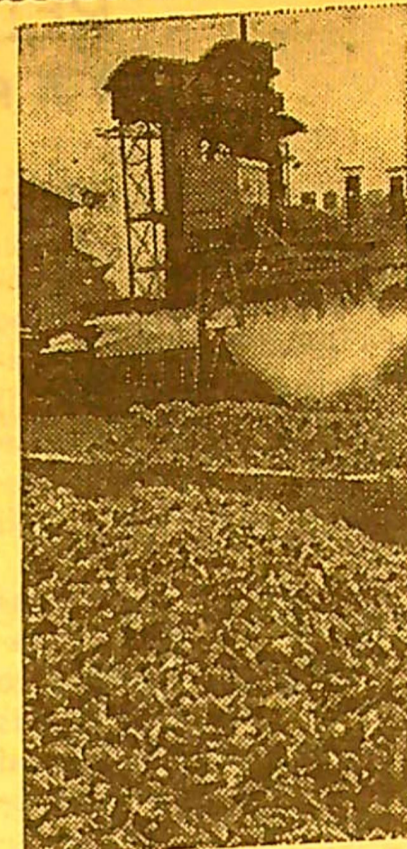
rus rinkti muziejines vertybes. (ELTA).

NAUJOS MASINOS ZEMDIRBIAMS

Vilniaus „Neries“ žemės ūkio mašinų gamykla išleidžia grūdų kuliamašias „Neris“. Tačiau dėl pasenusios konstrukcijos jos jau nepatenkina kaimo mechanizatorių reikalavimų.

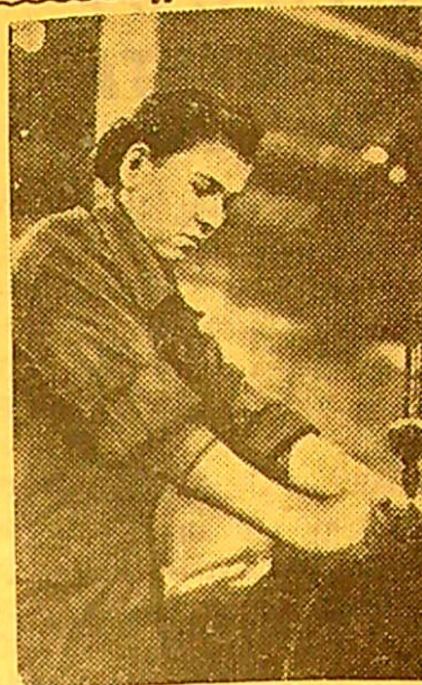
Mechaninio surinkimo ceche jau surinktas pirmasis bandomasis naujos mašinos pavyzdys. Naujas kūlimo agregatas aprūpintas transporteriu pėdams paduoti. Kuliant pėdus galima priimti iš trijų kuliamašios pusių.

Mašinų gamintojai išleido taip pat bandomąją siuntą užkabinamųjų ir prikabinamųjų runkelių keltuvų, kurie sėkmingai išbandyti. (ELTA).

VENGRIJOS LIAUDIES RESPUBLIKA. Neseniai pradėjo darbą stambiausias šalyje Solnoksos cukraus fabrikas.

Nuotraukoje: įmonės teritorijoje. T. FENEŠO nuotr. (TASS).

Albanijos darbininkai išvystė socialistinę lenktyniavimą 15-ųjų šalies išvadavimo iš fašistinių okupantų metinių, kurios sukaks lapkričio 29 d., garbei. Gamyklų darbininkai ir tarnautojai prisiima padidintus darbo išipareigojimus. Aktyviai išjungė į lenktyniavimą ir Ceriko naftininkai. Čia plačiai išsivystė judėjimas už šalies išvadavimo 15-ųjų metinių brigados vardą.

Nuotraukoje: darbininkė Vezir Bendo. Kiekvieną dieną darbo normą ji įvykdo 147 proc.

„PAVOGĖ TRAMVAJŲ“

Filmas pasakoja liūdną ir juokingą įvykių pilną istoriją, kuri nutiko tramvajaus vairuotojui Cezarei.

Po visos eilės nesėkmių jis buvo atleistas iš darbo. Nusiminęs bedarbis grįžo į tramvajų parką, sėdo į vagoną, kurį jis laikė „savu“, ir ėmė važinėti po sumiguosį miestą. Visuose sustojimuose jis kvietė žmones sėsti į tramvajų, žadėdamas pavėžėti juos nemokamai naktinėmis miesto gatvėmis.

Visa policija buvo pastatyta ant kojų, jos darbuotojai ėmė vaikytis tramvajų. Cezarė buvo sugautas ir apkaltintas pavogus... tramvajaus vagoną. Daug įvykių nutiko tą neramią naktį. Viskas baigėsi teisme... Nelaimingas senas Cezarė buvo išteisintas ir grąžintas į darbą.

Italų filmas.

Redaktorius
H. JURSYS

V. Kudirkos vardo kolūkio abiturientų brigada užjaučia Feliksą ANDRIŪNĄ, dėl jo tėvelio mirties.

Kino teatruose

ZARASAI — „Pavogė tramvajų“ — 17—18 d. d.
DEGUČIAI — „Mūsų keliai skiriasi“ — 17—18 d. d.
TURMANTAS — „Sito pamiršti negalima“ — 17—18 d. d.

Televizijos mazgų gamykloje

Vilniaus septynmečio pirmagimis — televizijos mazgų gamykla pradeda masiškai gaminti produkciją. Jau veikia įrankių ir mechanizatorių surinkimo cechai. Įmonės kolektyvas pradėjo gaminti mazgų detales televizoriams „Rubinas“ ir radiotelekomplainams „Belarusj-5“.

Gaminant šiuos sudėtingus mazgus galvaninio skyriaus specialistams buvo iškeltas uždavinys — per trumpą laikotarpį išmokti

padengti plastmasės dirbinius metalu. Ant televizorių atlenkimo sistemų plastmasinių įvorių reikėjo uždėti plonytį, vos kelių tūkstančių milimetrų dalių metalo sluoksnį. Šis darbas buvo pavestas grupei specialistų. Nepaisydami atsiradusių sunkumų, novatoriai mėnesiu pirma laiko įvykdė pavestą užduotį.

Plastmasinių dirbinių metalizavimą gamykla įdiegė pirmoji respublikoje. (ELTA).

PLAKATO KONKURAS

Respublikiniam politinio plakato konkursui buvo pateikti 38 plakatai, vaizduojantys lietuvių liaudies kovą už istorinių partijos nutarimų įgyvendinimą, už taiką ir tautų draugystę, už šviesią gimtojo krašto ateitį. Pirmoji premija paskirta dailininkui J. Galkui už plakatą „20 metų lietuvių liaudies kurlamojo darbo“, skirtą Tarybų Lietuvos laimėjimams parodyti. (ELTA).

IR ĮDOMU, IR SKANU BUVO!

Vieną šeštadienį Zarasų II vidurinės mokyklos dešimtoką Vladimirą Keleberdą aspito mokinių būrys Volodios rankose — pakvietimas.

—...Kviečiame jus į kulinarijos vakarą! — garsiai skaito Vladimiras.

Kulinarijos vakaras sudomino visus moksleivius. Bet daugiausia rūpesčių, aišku, buvo vakaro organizatoriams. Užsukime minūtei į namų ruošos kabinetą, kur triūsia vakaro organizatoriai-aštuntokai. Čia verda

darbas, girdisi nurodymai, patarimai, šnekos, juokas. — Ruoškite keptuves, kepsim! — komanduoja Nina Sopnova.

— Klausau! — atsako Savelijus Kazanovas. — Mergaitės, užteks mušti mėsa, tešla jau pakilus! — girdisi kitas sujaudintas balsas.

Artėja vakaras. Vaikai stengiasi. Kiekvienas nori, kad patiekalai būtų kuo skaniausi. Polinos Kolesnikovos, Tatjanos Berz, Eugenijos Jeršovos rankose vikriai

vyniojasi cepelinai — lietuvių nacionalinis patiekalas. Liusia Loginova kur buvus kur nebuvus į puodą žvilgčioja: o jei ims ir ukrainietiški barščiai bus niekam tikę, jei pervirs! Riesta buvo Volodijai Malcevui ir Jefimui Borovskui: juk jie pirmą kartą ėmėsi mėsa! malti mašinėlės, bulvių skutimo. Bet nieko — bulvių piure jiems išėjo neblogai.

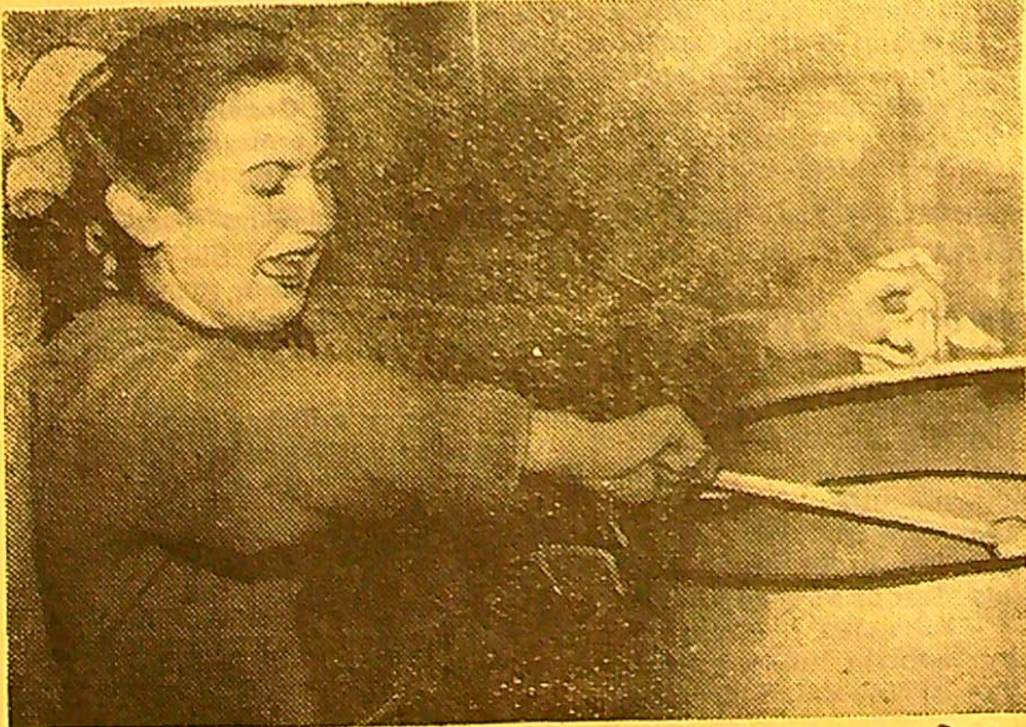
— Sugadinau! — vos neverkia Galia Šibajeva. — Mergaitės, ką dabar daryti? Tešla sausainiams išėjo perminkšta.

Draugės pataria pridėti miltų.

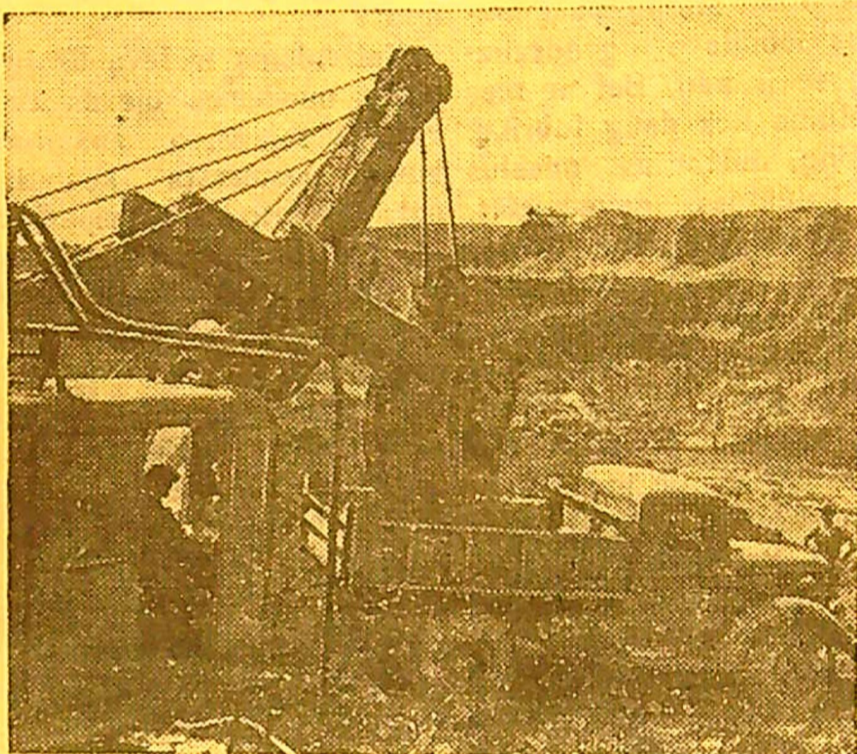
Pagaliau stalas padengtas. Svečiams pasirinkimas didelis. Kiekvienas čia galėjo surasti savo mėgiamą valgį.

Vakaro metu šeimininkai ir svečiai pasidalino kulinarijos žiniomis, aptarė ir nepasisekimus. Moksleiviai daug sužinojo apie valgių gamimą.

P. Ivanovas

Nuotraukoje: Liusia Loginova darbo metu.

KORĖJOS LIAUDIES DEMOKRATINĖ RESPUBLIKA. Geležies rūdos gavyba Chaseno rūdyne (Pietų Chvancho provincija) palyginti su šių metų pirmuoju pusmečiu išaugo vidutiniškai 2—3 kartus.

Nuotraukoje: geležies rūdos pakrovimas į savivartes Chaseno rūdyne.

CHAN ČON SIKO nuotr. (TASS).

Registruoja santuoką

Zarasų rajono civilinės metrikacijos biuras praneša, kad žemiau išvardintieji asmenys padavė pareiškimus dėl santuokos užregistravimo:

1. RYBAKOVAS Jemeljanas Ivanovičius, gim. 1936 m., gyv. Zarasų raj. Kapūstynės apyl. Tumiškių km., su pil. ROŽKOVA Tatjana Savinovna, gim. 1938 m., gyv. Zarasų raj. Bernotiškių apyl. Aviziškių km.
2. NAVICKAS Juozas, Juozo s., gim. 1936 m., gyv. Zarasų raj. Samanių apyl. Samanių km., su pil. KOMKAITE Aldona, Antano d., gim. 1937 m., gyv. Rokiškio raj. Užukriaunų apyl. Svobiškių km.
3. BAGDANAVIČIUS Robertas, Balio s., gim. 1935 m., gyv. Zarasų m. M. Gorkio gt. Nr. 45, su pil. JARMOLAVIČIŪTE Genovaitė, Antano d., gim. 1936 m., gyv. Zarasų raj. Imbrado apyl. Bakaleriškių km.
4. KALININAS Andriejus Jegorovičius, gim. 1922 m., gyv. Zarasų raj., Turmanto m., su pil. DUBOVSKAJA Marija Artomonovna, gim. 1924 m., gyv. Zarasų raj. Turmanto m.
5. KVILIUS Irenijus, Pranciškaus s., gim. 1933 m., gyv. Zarasų raj. Antazavės apyl. Lugalaukių km., su pil. LESMANAVIČIŪTE Danute, Povilo d., gim. 1937 m., gyv. Šiaulių m. Vilniaus gt. Nr. 137.
6. ČIAPAS Aleksas, Juozo s., gim. 1920 m., gyv. Latvijos TSR, Rygos m., Katlakalnės gt. Nr. 26, bt. 5, su pil. DAINYTE Emilija, Juozo d., gim. 1925 m., gyv. Zarasų raj. Samanių apyl. Samanių km.